

174

U S T A W A

z dnia 19 kwietnia 1950 r.

o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach.

Art. 1. 1. Czas pracy wszystkich pracowników, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 (art. 110), z 1936 r. Nr 28, poz. 222, z 1945 r. Nr 21, poz. 117, z 1946 r. Nr 51, poz. 285, z 1948 r. Nr 49, poz. 372), może być skrócony do sześciu, siedmiu lub siedmiu i pół godzin dziennie i odpowiednio do 36, 42 lub 45 godzin tygodniowo, jeżeli praca odbywa się w szkodliwych warunkach lub jest szczególnie uciążliwa.

2. Skrócenie czasu pracy stosuje się na czas trwania szkodliwych lub uciążliwych warunków pracy.

Art. 2. 1. Przy przejściu na skrócony czas pracy pracownik, płatny dniówkowo lub miesięcznie, zachowuje prawo do dotychczasowego dziennego lub miesięcznego zarobku podstawowego wraz z należnym dodatkiem

za pracę w warunkach szkodliwych lub za pracę szczególnie uciążliwą.

2. Jednostkowe płace akordowe ulegają podwyżce w stosunku, w jakim pozostaje normalny czas pracy do skróconego czasu pracy.

Art. 3. 1. Rada Ministrów w drodze uchwał, powziętych na wniosek ministra, któremu podlega zakład pracy, w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia i po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych określi:

- 1) zakłady pracy ze wskazaniem stanowisk roboczych, do których stosuje się skrócony czas pracy,
- 2) wymiar godzin skróconej pracy dziennej i tygodniowej,
- 3) okres, na jaki został wprowadzony skrócony czas pracy.

2. Ponadto Rada Ministrów może w tym samym trybie określić warunki, od których uzależnione będzie przywrócenie normalnego czasu pracy.

Art. 4. Uchyla się:

- 1) art. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 (art. 110), z 1936 r. Nr 28, poz. 222, z 1945 r. Nr 21, poz. 117, z 1946 r. Nr 51, poz. 285, z 1948 r. Nr 49, poz. 372),
- 2) ustawę z dnia 14 kwietnia 1937 r. o skracaniu czasu pracy w górnictwie węglowym (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 243),
- 3) ustawę z dnia 7 listopada 1931 r. w sprawie skracania i przedłużania czasu pracy na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 775).

Art. 5. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*